

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від _____ 2014 р. № _____

Київ

Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування

Кабінет Міністрів України **п о с т а н о в л я є**:

1. Затвердити Технічний регламент з екологічного маркування і план заходів з його застосування, що додаються.
2. Міністерству екології та природних ресурсів України забезпечити застосування затвердженого цією постановою Технічного регламенту.
3. Вважати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 39, ст. 1599).
4. Ця постанова набирає чинності через шість місяців з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України

А. Яценюк

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 2014 р. №

Технічний регламент з екологічного маркування

1. Технічний регламент з екологічного маркування (далі – Технічний регламент) розроблено з урахуванням Регламенту Європейського Парламенту і Ради ЄС від 25 листопада 2009 р. 66/2010/ЄС про знак екологічного маркування Європейського Союзу.

Технічний регламент встановлює вимоги щодо присвоєння і застосування необов'язкового (добровільного) екологічного маркування в Україні, регламентує процедуру розроблення та перегляду екологічних критеріїв.

2. Дія цього Технічного регламенту поширюється на товари та послуги, що постачаються для розповсюдження, споживання чи використання на території України і надаються за плату або безоплатно.

Дія цього Технічного регламенту не поширюється на:

лікарські засоби, призначені для використання людиною;

ветеринарні препарати;

медичні вироби;

товари, що містять речовини, препарати та суміші, класифіковані відповідно до нормативів та стандартів України як токсичні, мутагенні, канцерогенні, небезпечні для навколишнього природного середовища, крім певних категорій продукції, які технічно неможливо замінити альтернативними або загальні екологічні характеристики продукції значно вищі порівняно з іншою продукцією цієї ж категорії, за обов'язкової умови, що вміст небезпечних речовин не перевищує 0,1 відсотка маси продукції;

продукцію органічного виробництва та сировину.

3. У цьому Технічному регламенті наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

вплив на навколишнє природне середовище – будь-яка зміна в навколишньому природному середовищі, що повністю або частково спричинена протягом життєвого циклу товару чи послугами (далі – продукція);

екологічна сертифікація – процедура, під час якої орган з екологічного маркування документально засвідчує відповідність продукції встановленим екологічним критеріям;

екологічне маркування – коротко і точно сформульований напис, символ чи зображення, що наноситься на етикетку або пакування продукції чи наводиться у документації на продукцію, технічних бюлетенях, рекламних матеріалах тощо з метою зазначення екологічних переваг продукції

відповідно до встановлених екологічних критеріїв, що підтверджується сертифікатом відповідності;

знак екологічного маркування – логотип як елемент екологічного маркування, що належить органу з екологічного маркування на законних підставах;

екологічні критерії для продукції (далі – екологічні критерії) – екологічні вимоги, яким повинна відповідати продукція при позначенні її екологічним маркуванням;

екологічні характеристики – результати вимірювання впливу продукції на навколишнє природне середовище та здоров'я людини;

життєвий цикл продукції – послідовні та взаємозв'язані стадії виробничої системи від придбання сировини або використання природних ресурсів до остаточної утилізації продукції;

«зелена продукція» – продукція, стосовно якої за результатами проведення екологічної сертифікації відповідності екологічним критеріям, встановлено факт поліпшення її екологічних характеристик на всіх стадіях життєвого циклу;

орган з оцінки відповідності продукції встановленим екологічним критеріям (далі – орган з екологічного маркування) – незалежний від суб'єкта господарювання орган, який у своїй діяльності керується програмою екологічного маркування відповідно до вимог національного стандарту ДСТУ ISO 14024:2002 Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи та акредитований на відповідність вимогам національних стандартів, що встановлюють загальні вимоги до органів, які керують системами сертифікації продукції;

програма екологічного маркування – добровільна програма, яка відповідає вимогам національного стандарту ДСТУ ISO 14024:2002 Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи і дає можливість застосовувати екологічне маркування відносно продукції, що свідчить про зменшення впливу такої продукції в межах відповідної категорії на навколишнє природне середовище.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Господарському кодексі України, Законах України «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності», «Про стандартизацію», «Про акредитацію органів з оцінки відповідності», «Про підтвердження відповідності», «Про безпечність та якість харчових продуктів», «Про загальну безпечність нехарчової продукції», «Про захист прав споживачів».

Основні вимоги до застосування екологічного маркування

4. Екологічне маркування застосовується суб'єктом господарювання для продукції, що пройшла оцінку відповідності екологічним критеріям, встановленим для відповідної категорії продукції, на підставі угоди про право застосування екологічного маркування.

5. Екологічне маркування обов'язково має містити реєстраційний номер сертифіката відповідності.

У якості елементу екологічного маркування може застосовуватися знак екологічного маркування.

6. Місце розміщення екологічного маркування обирається суб'єктом господарювання довільно, виходячи із умов підтримання максимальної інформативності його застосування.

7. Цим Технічним регламентом забороняється застосування екологічного маркування відносно товарів та послуг без проходження екологічної сертифікації, у тому числі застосування таких формулювань: «екологічно чистий», «екологічно безпечний», «екологічно сприятливий», «сприятливий до ґрунту», «не забруднюючий», «зелений», «сприятливий до природи», «сприятливий до озону», «натуральний», «природний», словами з префіксом «еко», а також інших формулювань, що вказують на екологічні переваги продукції

Органи з екологічного маркування

8. Екологічна сертифікація продукції проводиться органом з екологічного маркування.

Орган з екологічного маркування не може:

бути розробником, виробником, постачальником або залученим до зазначених видів діяльності, а також власником, користувачем, утримувачем продукції, яку він оцінює, крім продукції для власного споживання;

бути представником суб'єкта господарювання – заявника на право застосування екологічного маркування;

провадити будь-який вид діяльності, що може вплинути на незалежність його експертизи або неупередженість щодо діяльності з екологічної сертифікації, до якої він залучений, зокрема, надання консультаційних послуг або порад суб'єктові господарювання, продукція якого заявлена на сертифікацію.

9. Для проведення екологічної сертифікації орган з екологічного маркування повинен мати:

методику системи управління якістю, відповідно до якої проводиться оцінка відповідності;

методику упровадження екологічних критеріїв до системи екологічної сертифікації продукції;

методику провадження діяльності органу з екологічного маркування, в якій визначаються його завдання, чисельність персоналу, необхідного для проведення екологічної сертифікації, ступінь складності технології виробництва продукції і характер виробничого процесу (партія продукції або продукція, що випускається серіями);

необхідну матеріально-технічну базу для забезпечення виконання завдань з проведення екологічної сертифікації;

zareєстрований у порядку встановленому чинним законодавством знак екологічного маркування та встановлені правила його застосування суб'єктами господарювання відносно екологічно сертифікованої продукції.

Персонал органу з екологічного маркування повинен мати необхідну освіту, підготовку, досвід у виконанні завдань з проведення екологічної сертифікації та навички складання відповідних звітів.

10. Орган з екологічного маркування бере участь у діяльності консультативної ради органів з екологічного маркування та надає своєму персоналу отриману в результаті роботи зазначеної ради інформацію, рекомендації та документи.

11. Орган з екологічного маркування зобов'язаний:

забезпечувати неупереджене, послідовне проведення екологічної сертифікації продукції встановленим екологічним критеріям відповідно до вимог цього Технічного регламенту, встановлених методик, міжнародних, національних та інших стандартів;

у разі встановлення відповідності продукції екологічним критеріям, видати суб'єкту господарювання сертифікат відповідності та надати право застосування екологічного маркування на визначений термін;

дотримуватися конфіденційності та запобігати розголошенню або використанню з будь-якою метою, не пов'язаною з екологічною сертифікацією, інформації, до якої він отримав доступ під час проведення екологічної сертифікації, нагляду, забезпечувати захист інформації від фальсифікації.

12. Орган з екологічного маркування готує щороку звіт про свою діяльність, що оприлюднюється ним на офіційному веб-сайті та/або у засобах масової інформації.

Екологічні критерії

13. Екологічні критерії розробляються відповідно до стратегічних цілей державної екологічної політики, враховуючи кращі показники екологічної результативності, чинні норми та правила, переліки і класифікатори найбільш поширених небезпечних забруднюючих речовин та відходів.

14. Екологічні критерії ґрунтуються на екологічних характеристиках, визначених окремо для певної категорії продукції, та додаткових вимогах, які визначають вплив такої продукції протягом життєвого циклу на навколишнє природне середовище та здоров'я людини.

15. Екологічні критерії визначаються на науковій основі з урахуванням екологічних характеристик на всіх стадіях життєвого циклу продукції.

Під час визначення таких критеріїв необхідно враховувати:

рівень впливу продукції на навколишнє природне середовище під час отримання (добування) сировини, виробництва, споживання та видалення (утилізації), зокрема, впливу на зміну клімату, біологічне різноманіття, обсяг споживання енергії, природних ресурсів та утворених відходів;

можливість заміни небезпечних речовин на більш безпечні та застосування новітніх технологій за наявності технічних можливостей;

зменшення впливу продукції на навколишнє природне середовище у результаті збільшення строку експлуатації (реалізації) та повторного її використання;

загальний баланс між економічною вигодою та навантаженням на навколишнє природне середовище та здоров'я людини на різних стадіях життєвого циклу продукції;

екологічні критерії, встановлені іншими міжнародними, національними та регіональними програмами екологічних маркувань, які відповідають вимогам національного стандарту ДСТУ ISO 14024:2002 Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи;

можливість заміни випробувань, що проводяться на тваринах, альтернативними методами та зменшення кількості таких випробувань.

16. Екологічні критерії слід установлювати з урахуванням значення найбільш істотних екологічних характеристик продукції протягом її життєвого циклу, а також можливості проведення якісних та кількісних вимірювань щодо впливу продукції на навколишнє природне середовище та здоров'я людини.

Розроблення екологічних критеріїв

17. Під час розроблення екологічних критеріїв для зменшення впливу на навколишнє природне середовище та здоров'я людини необхідно комплексно вивчати та враховувати потенційну можливість впливу певних середовищ або стадій життєвого циклу продукції відповідно до вимог стандарту ДСТУ ISO 14040:2004 Екологічне керування. Оцінювання життєвого циклу. Принципи та структура.

18. Суб'єктами розроблення екологічних критеріїв є:

Мінприроди;

заінтересовані сторони.

19. Кожна заінтересована особа може ініціювати та/або брати участь у розробленні та/або перегляді екологічних критеріїв за наявності спеціалістів, які мають відповідні знання і досвід роботи у сфері виробництва даної категорії продукції.

20. Заінтересована особа подає пропозиції щодо розроблення екологічних критеріїв до Мінприроди.

21. Роботи з розроблення екологічних критеріїв фінансуються замовниками.

Джерелами фінансування можуть бути:

кошти, передбачені для виконання програм і проектів;

кошти суб'єктів господарювання;

інші не заборонені законодавством джерела.

22. Розробка екологічних критеріїв включає підготовку:
попереднього звіту;
проекту критеріїв екологічних критеріїв;
технічного звіту в підтримку проекту екологічних критеріїв;
підсумкового звіту;
посібника для потенційних користувачів екологічного маркування та органів з екологічного маркування;
посібника для органів влади, що здійснюють державні замовлення.

23. Попередній технічний звіт повинен містити:
визначення в кількісних або якісних показниках потенційної вигоди від застосування додаткових екологічних вимог до відповідної категорії продукції;
обґрунтування вибору обраної категорії продукції;
розгляд можливих питань, що пов'язані з бар'єрами в торгівлі;
результати аналізу стану міжнародної практики застосування екологічних критеріїв для відповідної категорії продукції;
нормативно-правові акти, що регулюють питання у сфері виробництва відповідної категорії продукції;
пропозиції щодо можливої заміни небезпечних речовин на більш безпечні шляхом використання альтернативних речовин або новітніх технологій;
дані про внутрішній ринок для відповідної категорії продукції (її обіг, обсяги виробництва, експорту та імпорту);
поточний і майбутній потенціал для просування на внутрішньому та міжнародному ринку продукції, яка має екологічне маркування;
ідентифікацію найбільш значних видів екологічного впливу, пов'язаних з обраною категорією продукції, що визначені на підставі результатів аналізу життєвого циклу;
посилання на джерела інформації, що використовувалися під час підготовки звіту.

Мінприроди опубліковує на своєму офіційному веб-сайті попередній технічний звіт для подання заінтересованими особами пропозицій щодо розроблення екологічних критеріїв.

24. Після опублікування попереднього технічного звіту розробляється проект екологічних критеріїв і додаток до нього (технічний звіт).

25. Екологічні критерії повинні:
базуватися на кращих екологічних характеристиках продукції та бути досяжними не менше ніж для 20 відсотків продукції обраної категорії, що представлена на національному ринку. Відсоток визначається в кожному конкретному випадку з метою просування продукції з покращеними екологічними характеристиками та забезпечення достатнього вибору для споживача;

враховувати загальний баланс між економічною вигодою та екологічними аспектами на різних стадіях життєвого циклу продукції, у тому числі аспекти, пов'язані із здоров'ям та безпекою, а у разі необхідності – соціальні та етичні аспекти;

обмежувати найбільш значний вид впливу продукції на навколишнє природне середовище та здоров'я людини і визначатися через суттєві екологічні аспекти продукції;

бути придатними для проведення екологічної сертифікації згідно з вимогами Технічного регламенту;

базуватися на достовірних даних та інформації про впливи на навколишнє природне середовище та здоров'я людини протягом життєвого циклу продукції для визначення екологічної переваги продукції відповідної категорії;

бути встановленими в реально досяжних межах з урахуванням можливості та точності їх оцінювання;

враховувати зауваження та пропозиції всіх заінтересованих осіб;

бути гармонізованими з нормативно-правовою базою щодо відповідної категорії продукції при встановленні строків, визначень, методів випробовувань та технічної документації;

враховувати державну політику розвитку відповідної галузі, до якої належить відповідна категорія продукції та екологічні критерії, встановлені для подібних категорій продукції.

При розроблянні екологічних критеріїв на харчові продукти або корми для тварин необхідно приділяти увагу можливості уникнення застосування хімічних добрив та/або харчових домішок ненатурального походження.

26. Під час розроблення екологічних критеріїв необхідно використовувати якісні та кількісні показники для зменшення обмежень впливу на навколишнє природне середовище та здоров'я людини.

Такі показники подаються у вигляді мінімальних значень граничних рівнів, які не дозволяється перевищувати, системи координат або в інший спосіб.

27. Проект екологічних критеріїв розробляється шляхом:

проведення інвентаризації відповідних вхідних та вихідних потоків матеріалів, ресурсів та енергії;

оцінювання потенційних впливів на навколишнє природне середовище та здоров'я людини, пов'язаних з такими потоками;

інтерпретації результатів інвентаризаційного аналізу та етапів оцінки таких впливів.

28. Проект екологічних критеріїв повинен бути зрозумілим та доступним для використання.

29. Технічний звіт до проекту екологічних критеріїв повинен містити: наукове обґрунтування кожної встановленої вимоги;

кількісне визначення усіх екологічних характеристик, які планується обмежити, та результати аналізу таких обмежень порівняно з продукцією на ринку;
результати оцінювання очікуваного екологічного, економічного та соціального впливу екологічних критеріїв у цілому;

методи тестувань, що застосовуються для оцінювання різних категорій продукції;

інформацію про витрати на проведення випробовувань, а також перелік необхідної інформації та підтвердної документації від суб'єкта господарювання для проведення екологічної сертифікації.

30. Розроблений проект екологічних критеріїв і додаток до нього (технічний звіт) для проведення обговорювання опубліковуються Мінприроди на своєму офіційному веб-сайті або в засобах масової інформації.

Строк публічного розгляду надання зауважень, рекомендацій та пропозицій до зазначених документів повинен становити не більш як 60 днів з дати їх опублікування.

З метою розгляду проекту екологічних критеріїв і додатка до нього (технічного звіту) Мінприроди проводить не менш як два відкритих засідання робочої групи із запрошенням на них усіх заінтересованих осіб.

Розробник проекту екологічних критеріїв і додатка до нього (технічного звіту), за місяць до першого засідання робочої групи забезпечує зазначеними документами всіх заінтересованих осіб.

Зауваження, рекомендації та пропозиції до проекту екологічних критеріїв і додатка до нього (технічного звіту), висловлені на першому засіданні оприлюднюються Мінприроди на своєму офіційному веб-сайті або в засобах масової інформації за місяць до наступного засідання робочої групи.

Після закінчення строку публічного обговорення Мінприроди розглядає на відкритому засіданні отримані зауваження, рекомендації та пропозиції, враховує їх чи відхиляє.

31. За результатами розгляду наданих пропозицій готується остаточна редакція проекту екологічних критеріїв і додатку до нього (технічного звіту).

32 Остаточна редакція технічного звіту складається із:
опису всіх зауважень, рекомендацій, пропозицій та обґрунтування прийнятих рішень щодо їх врахування або відхилення;
стислого обґрунтування впровадження екологічних критеріїв;
посилання на джерела, що були залучені в процесі розроблення зазначених критеріїв, а також копії розглянутих документів;
переліку всіх заінтересованих осіб, які брали участь в обговоренні проекту екологічних критеріїв;
пояснювальної записки;
пропозицій до маркетингової та рекламної стратегії в межах обраної категорії продукції.

33. Остаточна редакція проекту екологічних критеріїв і додатку до нього (технічного звіту) надсилається розробником на погодження до центральних органів виконавчої влади згідно їх сфери діяльності.

34. Розробник проекту екологічних критеріїв, повинен розробити настанову для користувачів та органів з екологічного маркування щодо використання екологічних критеріїв для оцінювання продукції відповідної категорії та настанову для використання екологічних критеріїв під час складання конкурсної документації для проведення державних закупівель продукції відповідної категорії.

35. Проект екологічних критеріїв затверджується Мінприроди.

36. У разі підготовки тільки проекту екологічних критеріїв і додатка до нього (технічного звіту), настанови для потенційних користувачів екологічного маркування та органів з екологічного маркування застосовується скорочений порядок розроблення екологічних критеріїв.

З цією метою:

у технічному звіті зазначається, що вимоги до Технічного регламенту щодо розроблення екологічних критеріїв виконані;

у разі коли за результатами розгляду проекту екологічних критеріїв і додатка до нього (технічного звіту) встановлено, що всі вимоги Технічного регламенту виконано, Мінприроди опубліковує їх на своєму офіційному веб-сайті або в засобах масової інформації. Строк подання зауважень, рекомендацій та пропозицій повинен становити не менш як 60 календарних днів до дати завершення опрацювання проекту екологічних критеріїв і додатка до нього (технічного звіту);

розробник проекту екологічних критеріїв і додатка до нього (технічного звіту), повинен розглянути всі надіслані зауваження, рекомендації та пропозиції і у разі їх відхилення надати вмотивовану відповідь;

рішення щодо відхилення або включення будь-яких змін і доповнень до проекту екологічних критеріїв і додатка до нього (технічного звіту) повинне бути обґрунтованим та належним чином оформленим.

37. У разі внесення змін до актів законодавства та нормативних документів з питань застосування інноваційних технологій, що змінюють властивості продукції відповідної категорії, а також з питань надходження нової екологічної інформації та зміни попиту ринку, екологічні критерії підлягають перегляду за рік до закінчення строку їх дії.

З цією метою розробляється тільки проект змін і доповнень до екологічних критеріїв і додатка до нього (технічного звіту).

У технічному звіті зазначається:

обґрунтування відсутності необхідності повного перегляду екологічних критеріїв і достатності проведення простого оновлення критеріїв;

поновлення попередніх ринкових даних, використаних для встановлення екологічних критеріїв;

пропозиції щодо проекту перегляду екологічних критеріїв;

кількісне визначення всіх екологічних характеристик, що планується обмежити, та результати аналізу таких обмежень порівняно з продукцією на ринку;

переглянута настанова для потенційних користувачів екологічного маркування та органів з екологічного маркування.

Проект змін і доповнень до екологічних критеріїв і додаток до нього (технічний звіт) опубліковуються Мінприроди на своєму офіційному веб-сайті або в засобах масової інформації для громадського обговорення. Строк подання зауважень, рекомендацій та пропозицій повинен становити не менш як 60 календарних днів до дати завершення робочою групою перегляду проекту екологічних критеріїв і додатка до нього (технічного звіту).

Розробник екологічних критеріїв, повинен розглянути всі надіслані зауваження, рекомендації та пропозиції і у разі їх відхилення надати заінтересованій особі вмотивовану відповідь, а остаточну редакцію проекту екологічних критеріїв і додатку до нього (технічного звіту) надіслати на погодження до центральних органів виконавчої влади згідно їх сфери діяльності.

Мінприроди затверджує зазначені екологічні критерії за умови, що заінтересована особа не вимагає проведення відкритого засідання.

У разі проведення відкритого засідання Мінприроди затверджує екологічні критерії з урахуванням зауважень, рекомендацій та пропозицій, отриманих під час обговорення на відкритому засіданні.

Впровадження екологічних критеріїв

38. Мінприроди розробляє протягом місяця після схвалення екологічних критеріїв заходи із впровадження екологічних критеріїв, в яких визначаються строк дії екологічних критеріїв.

39. Орган з екологічного маркування повинен упроваджувати вимоги екологічних критеріїв до системи екологічної сертифікації продукції.

Отримання права застосування екологічного маркування

40. Для отримання права застосування екологічного маркування суб'єкт господарювання повинен пройти екологічну сертифікацію продукції в органі з екологічного маркування.

41. Для проходження екологічної сертифікації продукції встановленим екологічним критеріям суб'єкт господарювання подає до органу з екологічного маркування заявку на проведення екологічної сертифікації продукції.

42. Заявка на проведення екологічної сертифікації продукції повинна містити:

повне найменування суб'єкта господарювання, його місцезнаходження та номер телефону;

повний опис продукції із зазначенням її категорії;
необхідну для оцінювання відповідної категорії продукції документацію згідно із запитом органу з екологічного маркування;
документацію, передбачену заходами із впровадження екологічних критеріїв.

43. Орган з екологічного маркування протягом двох місяців з дати отримання заявки проводить перевірку повноти поданих документів та за її результатами письмово інформує суб'єкт господарювання.

44. Органи з екологічного маркування можуть враховувати результати випробувань, проведених лабораторіями, що акредитовані відповідно до вимог ДСТУ ISO/IEC 17025:2006 Загальні вимоги до компетентності випробувальних та калібрувальних лабораторій, та результати перевірок, проведених екологічними аудиторами, іншими органами з екологічного маркування, а також органами, що акредитовані відповідно до вимог національних стандартів, що встановлюють загальні вимоги до органів, які керують системами сертифікації продукції.

45. У разі коли екологічними критеріями передбачається проведення перевірки виробництва суб'єкта господарювання, така перевірка здійснюється органом з екологічного маркування.

46. Орган з екологічного маркування після подання суб'єктом господарювання повного пакета необхідної документації та встановлення відповідності продукції встановленим екологічним критеріям видає суб'єкту господарювання сертифікат відповідності, що має реєстраційний номер, та укладає угоду про право застосування екологічного маркування на строк дії зазначеного сертифіката.

47. Вартість робіт з розгляду поданих суб'єктом господарювання документів, проведення екологічної сертифікації продукції встановленим екологічним критеріям та видачі сертифіката відповідності, визначається органом з екологічного маркування.

48. Орган з екологічного маркування несе відповідальність за дотримання процедури екологічної сертифікації та надання права застосування екологічного маркування щодо продукції суб'єкта господарювання.

49. Орган з екологічного маркування письмово інформує Мінприроди про результати проведеної екологічної сертифікації продукції встановленим екологічним критеріям, на підставі якої зазначена продукція може реалізовуватися із застосуванням екологічного маркування.

50. Процедура екологічного маркування повинна проводитися неупереджено відносно встановлених законодавством екологічних та регуляторних вимог до різних стадій життєвого циклу продукції.

51. Право на застосування екологічного маркування не поширюється на використання його як елемента торгової марки.

52. У разі встановлення невідповідності продукції встановленим екологічним критеріям суб'єкт господарювання, який отримав право на застосування екологічного маркування, зобов'язаний невідкладно припинити використання такого екологічного маркування та повідомити про зазначену невідповідність орган з екологічного маркування.

Суб'єкт господарювання повинен негайно інформувати орган з екологічного маркування про будь-які зміни, що можуть вплинути на постійну відповідність продукції екологічним критеріям.

Орган з екологічного маркування у місячний строк зобов'язаний забезпечити розгляд будь-яких змін у складі продукції або процесі її виробництва, що можуть вплинути на її відповідність встановленим екологічним критеріям.

ПЛАН ЗАХОДІВ
із застосування Технічного регламенту
з екологічного маркування

Найменування заходу	Відповідальні за виконання	Строк виконання початок, строки
1. Популяризація застосування Технічного регламенту з екологічного маркування (далі – Технічний регламент) шляхом його розміщення на офіційному веб-сайті Міністерства екології та природних ресурсів та проведення інформаційно-просвітницьких кампаній	Мінприроди	постійно
2. Упровадження заходів щодо підготовки вітчизняних підприємств до застосування екологічного маркування згідно з вимогами Технічного регламенту	- " -	- " -
3. Упровадження заходів щодо стимулювання виробництва «зеленої» продукції та застосування екологічного маркування	- " -	постійно
4. Упровадження екологічних критеріїв	- " -	у разі потреби
5. Розроблення, в разі потреби, змін до Технічного регламенту	- " -	постійно
6. Здійснення контролю за дотриманням вимог Технічного регламенту	Держспоживінспекція	2014

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ

положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради ЄС від 25 листопада 2009 р. 66/2010/ЄС про знак екологічного маркування Європейського Союзу та Технічного регламенту з екологічного маркування

Положення базового акта законодавства ЄС	Положення Технічного регламенту
Стаття 1	Абзац другий пункту 1
Пункт перший статті 2	Абзац перший пункту 2
Пункт другий статті 2	Абзаци другий – п’ятий пункту 2
Пункт перший статті 3	-
Пункт другий статті 3	-
Пункт третій статті 3	Абзац другий пункту 3
Пункт четвертий статті 3	Абзац сьомий пункту 3
Пункт п’ятий статті 3	Абзац третій пункту 3
Пункт перший статті 4	Абзац перший пункту 8
Пункт другий статті 4	-
Пункт третій статті 4	Пункт 9
Пункт четвертий статті 4	Абзац 2 пункту 11
Стаття 5	-
Пункт перший статті 6	Пункти 13, 14
Пункт другий статті 6	Абзац 6 пункту 3
Пункт третій статті 6	Пункт 15
Пункт четвертий статті 6	Пункт 16
Пункти п’ятий статті 6	Абзац одинадцятий пункту 25
Пункти шостий – сьомий статті 6	Абзац шостий пункту 2
Абзац перший пункту першого статті 7	Пункти 18 та 19
Абзац другий пункту першого статті 7	Пункт 22
Пункт третій статті 7	-
Пункт четвертий статті 7	-
Пункт перший статті 8	-
Пункти другий – третій статті 8	Пункт 38
Пункт четвертий статті 8	-
Пункт перший статті 9	Пункт 41
Абзац перший пункту другого статті 9	-
Абзац другий пункту другого статті 9	Пункт 4
Пункт третій статті 9	Пункт 42
Пункт четвертий статті 9	Пункт 47

Абзац перший пункту п'ятого статті 9	Пункти 43
Абзац другий пункту п'ятого статті 9	Пункт 46
Абзац третій пункту п'ятого статті 9	Пункт 47
Пункт шостий статті 9	Пункт 45
Пункт сьомий статті 9	Пункт 44
Пункт восьмий статті 9	Пункт 4
Пункт дев'ятий статті 9	Пункти 4 та 5
Пункт десятий статті 9	Пункт 49
Пункт одинадцятий статті 9	Пункт 6
Пункт дванадцятий статті 9	Пункт 50
Пункт тринадцятий статті 9	Пункт 51
Пункт перший статті 10	Пункт 7
Пункти другий – четвертий статті 10	-
Пункт п'ятий статті 10	Пункт 52
Пункт шостий статті 10	Абзац четвертий пункту 11
Стаття 11	-
Стаття 12	-
Стаття 13	Пункт 10
Стаття 14	-
Стаття 17	-
Пункт перший частини А додатка І	Пункт 23
Пункт другий частини А додатка І	Пункт 24, абзаци перший – десятий пункту 25, пункт 29
Пункт третій частини А додатка І	Пункт 32
Пункт четвертий частини А додатка І	Пункт 34
Пункт п'ятий частини А додатка І	Пункт 34
Частина В додатка І	-
Частина С додатка І	-
Додаток ІІ	Абзац п'ятий пункту 3, пункт 5
Пункт 1 додатку ІІІ	Пункт 47
Пункт 2 додатку ІІІ	-
Додаток ІV	-
Пункт перший додатка V	Абзац 10 пункту 3
Пункт другий додатка V	Абзаци другий – п'ятий пункту 8
Пункт 3 додатка V	Абзац сьомий пункту 9, абзац другий пункту 11
Пункт четвертий додатка V	Абзаци перший – п'ятий пункту 9
Пункт п'ятий додатка V	Абзац сьомий пункту 9

Абзац перший пункту 6 додатка V	Абзац другий пункту 11
Абзац другий пункту 6 додатка V	-
Пункт 7 додатка V	Пункт 10

**Міністр екології та природних
ресурсів України**

А.В. Мохник

_____ 2014 р.